

ברוך השם, העסק נגמר, נאנח סגן עתודות, כשקרא על התערבות המעצמות, הזועקת מועצת הבטחון בענין החוליה. נסיון רב לימד את אורחי ישראל (ואורחי המנדט המנוח), כי העברת סיכסוכים למוסדות בינלאומיים פירושה קבורתם המעשית.

גם בימים הטראגיים ביותר של סכסוך החולה, קרב נהרגו 7 השוטרים במכוניתם נקבות-הגלגלים, לא גרם משבר נפשי ברחוב: ידעו האזרחים, שלא הטורים ולא ממשלת ישראל מעונינים בשעה זו במלחמה אמיתית, ייעצרו ברגע המכריע. גם האיני צידנט ליד עיר-ב לא ערער אמונה זו.

מן הטראגדיה עברה ההתענינות הכי ללית למחיה היגדלי יותר. ערותו של ראש-הממשלה בבית-משפט מחוזי אורחי היתה מעין קריסטוף, כשודו בן-גוריון ועורך קול העם מסתייפם בחברות כהות. אם קיווה מישור, כי עדותו של שר-הבטחון תהווה המשך לעדות יצחק שדה, תגלה פרקים סתומים של מלחמת-המעצמות (שהגיעה שעתם להתגלות), התאכזב. שר-הבטחון הסתפק בעקיצות, הזכיר לרבים את התשובה המתחמקת המפורסמת של אנשי-ההגנה לחוקרים הבריטיים, ב-29 ליוני המפורסם: "אני יהודי ארץ-ישראל".

המעמד השלישי

האשה הארבעים

אנשי הנגב לא רצו להניח לשייך שדוף השמש ואפור הזקן, שכבר נשא, בששים וחמש שנות חייו המשוערות, שלושים ותשע נשים.

השבוע ידעו לספר חדשה על שייך סוליימאן עלי אלהווייל, יריד הרמס-כל: כשהחליט לתור אחר אשתו הארבעים, שם עינו באחת מערות השבט היפות.

למרות דחיתיה המתמידות, לא פסק מחיזורו אחריה. לבסוף איימה לקבול על מחורה ההצוף בפני אביה.

"ומיהו אביך?" שאל השייך אהב הנערות.

"סוליימאן עלי אלהווייל", ענתה הנערה, אחת מעשרות צאצאיו של השייך, בגאווה. השייך חדל.

תודת האומה

ימח שאי זכרי

על כביש נתינה החדש, במרחק של כמה מאות מטר מן הירקון, החלו לפני כמה חדשים צצים כפטריות בתים מספר. העוברים על הכביש ראו בדבר שיקום מהיר למאה ועשרים החיילים המשוחררים, שגרו בסמך כות — בבית הגדול, השייך לאפוסטרופוס שהפך מעון חיילים משוחררים. אחרי ימים מועטים הועמד על הכביש שלט גדול: מרכז חדש לתירות (ב"מ).

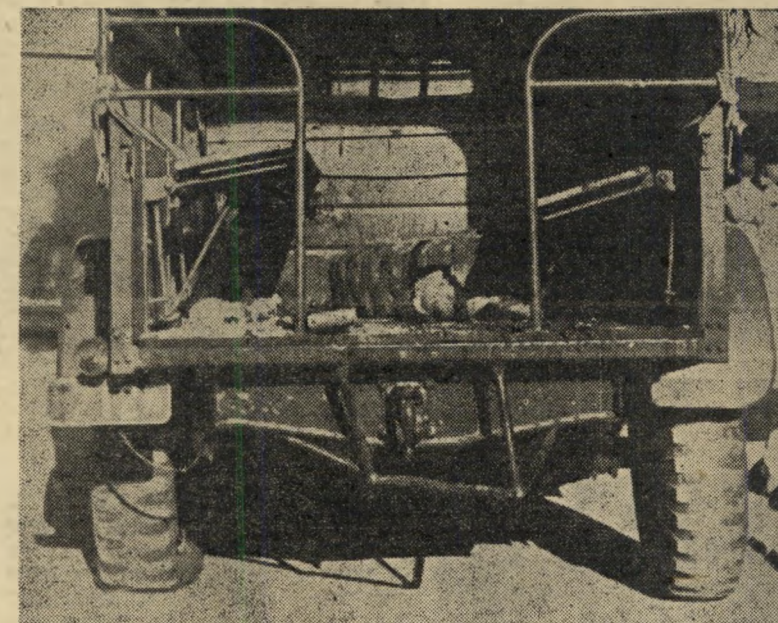
החיילים הגרים בבית הסתכלו בשלט במרירות. אמר אחד מהם: "היו בינינו שחשבו, כי בגלל הבניה החדשה ימצאו עבורנו שכון חדש, אולי יותר נוח. אחרים חששו, כי החיים בבית היו אימים שבע-חיים, כשכל אחד יראה את הלוקוסוס ממול. אבל ביתיים גבר קצב הבניה במרכז התיי רים. מן הכביש רואים רק מעט ממה שנעשה בסנים — בריכת שחיה ענקית, מגרשי טניס, בתי עץ נפלאים. שתי האפשרויות שמפניהן חששו החיילים לא התגשמו. במקום זה נודע להם, כי שטח הבית, שבו הם גרים, נמכר ע"י האפוסטרופוס למרכז התיירים במחיר רב מאוד. לחיילים שלחו צו פנוי.

בבית גרים 120 חיילים משוחררים — כמעט כולם אנשי קרב ותיקים, יוצאי גדודים וחזיתות. הם, יכלו ליצור פלוגה לזחמת ממרובה ראשונה. הצטיינות בבית איימה. המקלחות וחדרי השמש אינם מס' סיקים. הקפודה שנתנה: לצאת, בלי כל הבטחת והתחייבות לסדור במקום אחר. הכרזו דובר ה-120: לא נעזוב. אנהנו נתבצר בבנין, אם לא נקבל שכון מתאים. לא נסכים לשוטט ברחוב, או לשלם 25 לירות להודש, שבר חדר בעיר. העסק רק מתחיל."

הכנסת

המונח: אי"ב

בימי מלחמת המעצמות גילו ישראלים תומדי לצון נשק ניצחון סודי: אי"ב, ראשי התיבות של "אין ברירה". השבוע הופעל

המכונות בה נהרגו ה"ק, בארץ-חמה העסק נגמר?

הנשק שנית, באולמות הכנסת, וכרכו — ניצח.

כאשר מטא"י וציונים כללים הבחירו, ללא ספק את רצונם לעריכת בחירות בהקדם האפשרי, בניגוד לדעתן של שאר הסיעות שנתגלתה, במכתבו של נשיא המדינה אל ב. ג. שהסביר כי מרבית סיעות הכנסת התנגדו לבחירות) נטל ד"ר נחום גיר, סגן יו"ר הכנסת המקריח והממושאף, המשמש יו"ר ועדת החוקה, את העניין לידיו האיץ בחבריו לוועדה הסהבת, שבה לקחה הכנת חוק הבחירות בהעדת החוקה, הסתיימה באותה שעה. באין ברירה נחבסו הח"כים בחדר הישיבות, התפשרו ביניהם, סיימו את הכנתו של החוק תוך עשרים וארבע שעות.

המועד: 30 ביולי: באותה שעה קיבלה הכנסת את חוק המעבר, הקובע את תקופת כהונת הכנסת הראשונה, שלא תתפור עד כינוסה של הכנסת השנייה, עשרה ימים לאחר פירוסם תוצאות הבחירות ברשומות המדינה.

אחר אישרה את השלושים ביולי כיום הבחירות, נתנה בכך ארכה של 125 יום למפלגות, בה תצטנה את ציבור הבוחרים במציעיהם, תחרשנה את אוניו בגאומי בחירות.

בי. ג. לא התנגד לקביעת התאריך, למרות שניסה להציע, ולא הצליח — בגלל איחורו לישיבת המליאה שדנה ביום הבחירות, — את העשרה ביולי. הסיבה: למחרת הבחירות, 31 ביולי, מתכנס הקנ"ב גרס הציוני והשפעת תוצאות הבחירות, שנערכו יום אחד בלבד לפני פתיחת הקונגרס, על צירי-ו תהיה רבה. לפי תקותיו של ראש מטא"י — לטובת מפלגתו.

הקהל: 900 אלף: אנשי הלשכה הסטטיסטית, המחלקה למרשם תושבים שליד משרד הסנים, נשמרו לרוחחה. עתה, אחר שנבקע יום הבחירות, יוכלו להחיש את עבודתם.

קבעו, באומדן, את מספר בעלי זכות הבחירה תשע מאות אלף: מהם 90% — 810000 יהודים, 10% — 90000 ערבים. אחר קראו, במודעות רחוב גדולות, לציבור להודין בתעודות זהות, המבטיחות זכות בחירה, לזוא את עד כאניותה של התעודה.

לסוף החלה המכונה החדשה, שהובאה במיוחד מארה"ב, לרשום גלויות כיוון לכל בעלי זכות הבחירה, שתשילתנה אליהם בדואר, תורינה את מקום ההצבעה של כל

לנו על בוא אנית מזון? ענה אחד מפ' קידי אגף המזון לשאלה על מצב האס' פקה לחג הפסח.

האורח הפשוט כבר התרגל לקבל בסבי' לנות את שיטת האספקה החדשה של פני חס לבון. הצרכן שכה, שערך לפני חצי שנה שימשה הידיעה על אי-חלוקת הבשר בשבוע כותרת סנסציונית בעתונות. כיום, חבושיים לפני התג, משמחת העתונות את לב הקוראים, שלתג הפסח מובטחת מנה של 200 גרם בשר טרי.

חייו של האורח נעשו אפורים, הוא מתחסן לאט לאט נגד כל הפתעה. עתה דר' אג האדם הקטן, כיצד יקיים את המצוה "ושמחתם בחגיכם". מנת המצה הובטחה. יתכן שיהיה גם יין לארבע כוסות. אנני רות הביצים לקראת החג נסתיימה, כפי

מעון המשוחררים, שיוך מונים העסק רק מתחיל

שציפו מראש (העולם הזה 696). הביצים אינן, וכדי למנוע כשלון לחג הומונו בר צים מחו"ל, אחרי שבישראל גזעו המטרי לוח מרעב. למול טוב הגיעו 2.500 טונות סוכר, אלא שכאן נתעוררה בעיה מיוחדת במינה: משלוח הסוכר מכוסה מטען בר זל ועצים. אם יצליחו לפרק אותו בזמן, * ציונו של הרברדבי פניקלשטיין, צייר המעון.

אולי יקבל הצרכן את מנת הסוכר מתודש מארס. קרוב לודאי, שהמסעדות הכשרות לפחות, ייסגרו לתקופת החג מחוסר ציוד כשר ואספקה מתאימה. לגאכלי מצה דרוש שמן, שהפך מצרך יקר מציאות.

האשק

חמרי הגלם: סמרטוטים

לא תמיד מכריע הכסף, העיקר — ידיעת המקצוע, הכשרון להסתדר. קבע אריק מולר, ממנהלי חברת אטא כשחיוכויו עם אחיו הבכור גוסטאב מולר, הגיעו לשיא.

אריק מולר, קיפח, בעל גבות עבות, שערות דוקרות, אינו נופל ברוחו בשעת מצוקה. לפני 17 שנה עזב את צ'כוסלובקיה, בה שימש 14 שנה מנהל ושותף למפעל "ס. קצאו ושוח" — אחד הותיקים ביותר שבאירופה. חברה זו נוסדה לפני מאה שנים ע"י משפחתו. והאחים מולר, הדור החמישי למשפחת מולר המיסדת, החליטו להתחיל מחדש בישראל. 15 שנה עבד אריק עם אחיו. מן המפעל הקטן, צמח במשך התקופה, המפעל הגדול ביותר לטקסטיל בארץ.

ב-1949 יצא אריק מולר ממפעל אטא, שם צעדיו לארה"ב, לחפש גיוב חדש. באחד הימים פגש במקרה בחברו לשבי, בארצות סיביר הרזוקות לפני 30 שנה. לשמע קורותיו, טפח חברו על כתיפיו, אמר "יהיה טוב" (באנגלית, כמובן), מסר לו צי"ק על 50.000 דולאר. כשיש 50.000 בכיס, אפשר לחשוב כבר על המיליון הגותרים. ההצלחה הראתה לו פניה למעלה מהמוערי.

מר עמנואל די, מי שהיה ראש המנהלה של טינסקס די לימיטר בלונדון במי שך 12 שנים, מנהל מפעל השוקולד צ. ד. בישראל, יו"ר המנהלה של חברת הביטוח אורט, התענין בתכנומיו. אחרי שיחה של חצי שעה, נכנסו למשרד עורך-דין, לחבר את הטייטה של החווה. כך הונח היסוד לחברת טקסטיל החדשה: מולר די טקסטיל קורפוריישן.

צ'יאנג קיי-שיק, החברה הקימה בית תרשוח לסיקור פסולת סיבים וטווית צמר ופסולת בצפון הארץ על שטח 500 דונאם. המכונות וכל הציוד נרכשו בארה"ב. אולם ההצלחה מלזה את אריק מולר בכל צעד. ממשלת ציינג קיי צי"ק הומינה מערכת מכונות טוויה במפעלי יוטהון מסין וורק, שנועדה לצינג קיי צי"ק, אך בגלל מאו צה טונג עוכבה. אריק מולר, בחיש הכלכלי והמדיני שלו, ניצל חיש את ההז' דמנות לרכישתם עבור מפעלו החדש. קקיל באה לעזרתו עם 2 מיליון פרנקים שווי ציים מהמלחה השוויצ'י. העסק נחתם. ציים המכונות החדשות מסוגלות לעבד סיבים סינתטיים מפסולת צמר, כותנה, חוטים משומשים. כלומר, אין צורך בייבוא חמרי גלם מחו"ל — סמרטוטים ישמשו חומר מצויין לטחית בדים חדשים.

ורדי'ניה לקיבוצים

"יקחם השד נספיק לגדל טבק! אמר בחרי אף מוחמד חוסיין, שעה שערך את חלקת הירק הזעירה ליד ביתו בכפר גיש (גוש חלב) שבגליל.

"הכל מנצלים אותנו", הוא ממשיך, "מ' שלמים לנו עד 650 פרוטה תמורת קילו טבק בשעת שהוצאות הייצור עולות, ברוב המקרים, על 1.300 ל"י, עקב עליית שכר העבודה ואביורי העבודה".

חברות השייח, טוען חוסיין, הצליחו לשכנע את המכס להסכים לתעריף מחירים הרצוי להם — הפוגע קשות במגדלי הטבק, ומשרד החקלאות? לא איכפת להם. הם צועקים כל היום: תגדלו, תגדלו, עד שיהיה גם לאכספורט!

כחמשת אלפים משפחות ערביות מת' פרנסות מגידול הטבק בישראל' החקלאים הערבים טוענים, כי מספר מגדלי הטבק היתודיים אינו עולה על 5%. והם מקבלים פי שניים במחיר תוצרתם. הביעתם: הקי מת ועדה ממשלתית לבדיקת המצב בשטח גדול הטבק בהשתתפות נציגי החקלאים הערביים. ולפני פנים: הקימט ארגון פנימי חזק של מגדלי הטבק בישראל.

אלם זועקת קיפוח בוקעת גם מן הסק' טור היהודי של מגדלי הטבק. המקופחים: תגובה אנשי היימה הפרסית. המקפחים: תגובה זכו', עד עתה היו מייצרים בארץ רק טבק